

Kiss of Nectaries

Touch of Eros

~~~~~  
CW // NSFW, Sensuality, Symbolic sexual   
~~~~~

เมื่อท่วงทำนองแห่งผีเสื้อหยุดคลีปิกบินกลางนภา
การประสานกลีบเกสรในวัฏจักรคล้อยเลื่อนลับตาม
ดอกกุหลาบสีแดงฉานที่เคยผลิบานยอมแห่งเหี่ยว
โรยราจนไร้ซึ่งชีวิตชีวา ละลายไปพร้อมกลิ่นหอม...

ไฉนใครเล่าจกรักซากุหลาบดอกนี้ให้กลับมาชูชันได้อย่างภาคภูมิ

“ ข้า—? ควีวาท์คนนี้นะหรือ—? ”

ข้าเป็นเพียงเจ้าของร้านดอกไม้ หาใช่ผีเสื้อที่โบยบินตามสายลมไม้ หรือหากท่านต้องการให้ข้าอย่างก้าวเข้าสู่วงเวียนแห่งการดูแลพุ่มพิก ข้าย่อมมีอาภัพปฏิเสธ
สิ่งตอบแทนที่ผีเสื้อจำแลงอย่างข้าปรารถนามิใช่สิ่งอื่นใด นอกเสียจากน้ำหวานที่เราทั้งสองอุตส่าห์ร่วมกันกลั่นมันขึ้นมา

“ โปรดอย่าวาดหวังว่าการปรนนิบัติจะคืนชีพให้แก่สิ่งที่ล่วงผ่านมีอมรณาไปแล้วเสียนะคะ ”

ข้า...ควีวาท์ วินเซสเตอร์ น้อมรับการเป็นผีเสื้อจำแลง และท่าน— ผู้เป็นดอกกุหลาบแดงที่เหี่ยวเฉา ในตอนนี้เราทั้งสองต่างมีสถานะพึ่งพากันและกัน รวมทั้งได้ประโยชน์ร่วมกัน...

กายของข้า กายของท่าน ผีเสื้อและดอกไม้ มันคงเป็นการผสมความใคร่อยากที่ยากจะถอนตัว เพียงเพราะหน้าที่... หรือเป็นเพราะข้าลุ่มหลงในการเป็นผีเสื้อของดอกไม้ดอกนี้กันนะ... ?

ผีเสื้อน้อยอย่างข้าค่อย ๆ ทรุดกายคุกเข่าลง สองมือทาบพื้นพลันขยับคลานเข้าไปหาท่านที่นั่งอยู่บนโซฟา ข้าคลานไป... คลานไปหาท่าน... ราวกับเป็นสุนัขแสนรักดีของท่านไม่มีผิด— และในที่สุดก็ถึง ‘เป้าประสงค์’ จากนั้นข้าผลัดตนเองให้นั่งในท่าที่ถนัดตั้งการนั่งคู่ข้าให้ปลายเท้าทั้งสองหันไปทางด้านหลัง

ริมฝีปากอวบอัมแตะสีลูกท้อของผีเสื้อขยับเขยื้อนเข้าไปใกล้ดอกกุหลาบยิ่งกว่าเดิม กระทั่งสัมผัสถึงส่วนปลายยอดเกสรที่แสนอ่อนไหวและเฝ้ายาวนาน จนเสียงครางต่ำในลำคอของกุหลาบแดงได้เล็ดลอดออกมาด้วยความอดทนอดกลั้น

ปลายลิ้นผีเสื้อไล่เลียยอดเกสรจนชุ่มโชก แล้วจึงครอบครองทั้งส่วนปลายจรดก้าน มันได้กระตุกสั่นอยู่ในปากข้า...ทั้งอ่อนและขยายใหญ่จนคับแน่น ทว่าลิ้นกลับแนบชิดมิปล่อย—พร้อมด้วยริ้วขอบถ้อยคำที่ขยับขึ้นลงเพื่อบูดดมหยาดชื่นตามจังหวะที่เนิบช้า แม้บางห้วงปากของข้าจะหวนกลับไปยังส่วนปลาย แต่ใจกลางแห่งการปลดปล่อยละอองก็ยังคงถูกลิ้นอุ่นโอบอุ้ม ควบคู่กับการตวัดเลียยอดเกสรอย่างหยอกเย้า

...ดอกกุหลาบดอกนี้มีน้ำหวานอีกมากที่จะมอบให้แก่ผีเสื้อ

คงไม่ต้องเร่งรีบในคราเดียวใช้หรือเปล่าคะ... ?

ข้าถามไปเช่นนั้นแล ข้ามิได้คาดหวังคำตอบจากท่าน

อา... เกรงว่าท่านอาจจะเบื่อหน่าย รืว่าจาสีหวานจึงไล่ต่ำลงอย่างอ่อนโยนไปสัมผัสก้านกุหลาบอันแข็งแกร่ง แสนร้อนผ่าว แหวกว่ายและต็มด้ากับภวตณหาในวัฏจักรนี้ไล่ต่ำลงไปยังเกสรเพศผู้ที่นุ่มนวล ข้าใช้ปลายลิ้นชะโลมเลีย นวดพื้น คลึงเคล้นส่วนนั้นจนท่านไม่อาจกลั้นเสียงครวญครางต่ำอันเสนาะหูได้อีกต่อไป ริมฝีปากของผีเสื้อได้ดึงดูดและกลืนกินความไคร่รยอกของดอกกุหลาบเข้าไปจนหมดสิ้น จนท่านจ้กรับรู้ถึงความสุขที่แผ่ซ่านไปทั่วสรรพางค์กาย

ปล่อยเสียงนั้น—ออกมาสิคะ...

ร้องมันออกมาให้ข้าได้ยิน... กลั้นเอาไว้มันไม่ดีหรอกคะ

ข้าอยากฟังเสียงครางแสนหวานของท่านแทบแย่แล้ว

ข้าจะทำให้ท่านลิ้มทุกอย่าง ลิ้มแม้กระทั่งชื่อของตัวเอง เมามายไปกับโชติรวนราศีอันจอมปลอมนี้ให้สาสม ปล่อยให้ร่างกายเคลื่อนไหวตามความต้องการ ปล่อยให้เสียงครางกระเส้าไปทั่วห้อง ปล่อยให้ความสุขของเรา—หลอมเป็นหนึ่งเดียว

ปลายลิ้นของเทพีแห่งปีกได้สอดแทรกสำรวจทุกซอกมุม ปลุกเร้าอารมณ์ของกุหลาบแดงให้ลุกโชนดังเพลิงราคะ บิดเร้า และสั่นสะท้าน ผีเสื้อตัวน้อยนี้จะกลืนกินน้ำหวานทุกหยาดหยดอย่างเชื่องช้า จนกุหลาบแทบมิเหลือเรี่ยวแรงปรารถนาสิ่งใดอีก... นอกจากข้า—

ปล่อยให้ความสุขของเราสองภาโถมเข้าด้วยกัน ข้าจ้กทำให้ท่านเป็นบุปผาที่บ้านสะพรั่ง มอบน้ำหวานแก่ผีเสื้อตัวนี้ จนมิอาจหลงเหลือแม้เพียงหนึ่งหยาดหยด... จนหมดสิ้น...

เพียงครู่เดียว เมื่อลิ้นของผีเสื้อสัมผัสลงบนฐานดอกอันลึกร้น ความหวานฉ่ำก็ได้ทะลักรินออกมาตอบรับทุกสัมผัส ผีเสื้อตัวน้อยได้ดูดกลืนน้ำหวานจากเกสรอย่างกระหายใคร่ จนมวลดอกสั่นไหวด้วยตัณหาที่เพ็งได้ปลดปล่อยออกมา

“ ช่างหอมหวาน...” ข้ากระซิบแผ่วเบากับตนเองหลังถอดถอนริมฝีปากนุ่มออกจากโคนดอกไม้ตรงหน้า

ขณะนั้นเอง โลกทั้งใบดูเหมือนจะชะลอตัวลงอย่างเชื่องช้า คล้ายถูกแรงปรารถนาตรึงตราเอาไว้ ฝ่ามือทั้งสองของผีเสื้อได้ค้ำยันลงบนพื้นไม้พล้นลุกขึ้นในจังหวะเดียว ทว่าเธอกลับหย่อนกายลง—กลางใจกุหลาบ—จนสุดก้านดอก ปล่อยให้กลีบตูมสีแดงกำรองรับไว้ทั้งร่างอย่างละมุน

เมื่อปลายเกสรสัมผัสทาบเข้ากับจุดอ่อนไหวที่สุดของผีเสื้อ เธอก็สะดุ้งเฮือกจนลมหายใจสะดุด ก้านดอกกุหลาบอันแข็งแกร่งนั้นบิดเร้าอย่างเย้ายวน ก่อนจะซ่อนร่างบางของผีเสื้อขึ้นในองศาที่เปิดเปลือย ยอดปล่อยละอองนั้นค่อย ๆ รุกคืบ แรงขยับแผ่วเบาในคราแรกดุจขนนกไหวระริก แต่แล้วพลันกลับทวีความดุร้ายราวพายุพัดโถม

ส่วนหนามเล็กที่ซ่อนอยู่รอบก้านกลับเสียดสีเนื้อนุ่มในอย่างวาบหวม พร้อมสอดประสานแรงกระตุกเร็วถี่สลับเสียง
ดังระงม ความเสียวแผ่ซ่านลึกเข้าไปในทุกอณูของร่างกายผีเสื้ออย่างดิบเถื่อน เหมือนถูกกลีบและรากของกุหลาบ
ยึดโยงไว้อย่างแนบแน่น

จูบซ้ำที่ รวากับว่า...ถูกมนต์สะกดจนแทบลืมหายใจ
...ขยับก้านอีกแล้วหรือ ท่านเริ่มไม่เป็นตัวของตัวเองแล้วนะ
ถูกซ้ำจับได้แล้วสิ—ท่านเองก็เผลอไหลไปกับวัฏฏะนี้

ครั้นสัมผัสระหว่างบุปผาแลยารารินไหล หลอมรวมกลืนกลายเป็นหนึ่ง จมลึกในห้วงภวังค์แห่งความมหัศจรรย์แสน
หวาน จนมีอาจพรางจาก มีอาจถอนไถ่ตัวตนให้หลุดพ้นจากพันธนาการนี้ได้อีก...

เรือนร่างที่ไร้ความต่างพร้อย งดงามดั่งศิลป์แกะสลัก...
เหมือนศิลปะที่ถูกวาดด้วยปลายนิ้วของเทพเจ้า...
ทุกเส้นโค้ง ทุกส่วนเว้า ชดช้อยเปรียบกลีบสีแดงสด...

อา...ท่านเป็นดอกกุหลาบที่ทั้งงดงามและอันตราย หนามแหลมของท่านทิ่มแทงไปทั่วร่างของข้า เจ็บวาบอย่างน่า
ประหลาด แต่มันช่าง... รู้สึกดีจนไม่อาจปล่อยให้ผีเสื้อตัวไหนมาแตะต้องกุหลาบแดงดอกนี้ได้อีกเลยล่ะ...